Tento dokument je třeba brát jako dokumentační nástroj a instituce nenesou jakoukoli odpovědnost za jeho obsah

►**B**

SMĚRNICE RADY 92/40/EHS

ze dne 19. května 1992,

kterou se zavádějí opatření Společenství pro tlumení influenzy ptáků

(Úř. věst. L 167 , 22.6.1992, s. 1)

Ve znění:

		Úřední věstník		
		Č.	Strana	Datum
►**M1**	Nařízení Rady (ES) č. 806/2003 ze dne 14. dubna 2003,	L 122	1	16.5.2003

Ve znění:

►**A1**	Akt o přistoupení Rakouska, Švédska a Finska	C 241	21	29.8.1994
►**A2**	Akt o podmínkách přistoupení České republiky, Estonské republiky, Kyperské republiky, Lotyšské republiky, Litevské republiky, Maďarské republiky, Republiky Malta, Polské republiky, Republiky Slovinsko a Slovenské republiky a o úpravách smluv, na nichž je založena Evropská unie	L 236	33	23.9.2003

▼B

SMĚRNICE RADY 92/40/EHS

ze dne 19. května 1992,

kterou se zavádějí opatření Společenství pro tlumení influenzy ptáků

RADA EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského hospodářského společenství, a zejména na článek 43 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise ([1]),

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ([2]),

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru ([3]),

vzhledem k tomu, že drůbež je uvedena v příloze II Smlouvy; že obchod s drůbeží představuje pro zemědělské obyvatelstvo důležitý zdroj příjmů;

vzhledem k tomu, že je třeba zavést ochranná opatření na úrovni Společenství, která budou učiněna v případě výskytu vysoce patogenní influenzy ptáků, způsobené virem chřipky se specifickými vlastnostmi (dále jen „influenza ptáků“), za účelem rozvoje vnitrostátního drůbežářského odvětví a za účelem přispění k ochraně zdraví zvířat ve Společenství;

vzhledem k tomu, že influenza ptáků může ihned po svém objevení nabýt epizootické povahy a zapříčinit mortalitu a obtíže takového rázu, že by mohly výrazně ohrozit výnosnost drůbežářského odvětví jako celku;

vzhledem k tomu, že opatření je nutno přijmout, jakmile vznikne podezření na přítomnost choroby, a umožnit okamžitá a účinná ochranná opatření, jakmile je její přítomnost potvrzena;

vzhledem k tomu, že je třeba zabránit rozšíření choroby hned v zárodku, a to pomocí pečlivého sledování pohybu zvířat a používání výrobků, které by mohly být kontaminovány, jakož i případným očkováním;

vzhledem k tomu, že diagnóza choroby musí být prováděna pod dohledem odpovědných národních laboratoří, jejichž činnost musí být koordinována k tomu určenou laboratoří Společenství;

vzhledem k tomu, že společná opatření pro tlumení influenzy ptáků představují základ pro zachování jednotné normy zdraví zvířat;

vzhledem k tomu, že článek 3 rozhodnutí Rady 90/424/EHS ze dne 26. června 1990 o některých výdajích ve veterinární oblasti ([4]) se použijí v případě výskytu influenzy ptáků;

vzhledem k tomu, že je vhodné svěřit přijímání nezbytných prováděcích opatření Komisi,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Tato směrnice vymezuje ochranná opatření Společenství, která je třeba uplatnit v případě výskytu influenzy ptáků na drůbežářských hospodářstvích, aniž jsou dotčeny předpisy Společenství upravující obchod v rámci Společenství.

Tato směrnice se nevztahuje na případy zjištění výskytu influenzy ptáků u jiného ptactva; v takovém případě však dotčený členský stát informuje Komisi o všech opatřeních, která přijal.

([1]) Úř. věst. C 231, 5.9.1991, s. 4.
([2]) Úř. věst. C 326, 16.12.1991, s. 242.
([3]) Úř. věst. C 79, 30.3.1992, s. 8.
([4]) Úř. věst. L 224, 18.8.1990, s. 19. Rozhodnutí ve znění rozhodnutí 91/133/EHS (Úř. věst. L 66, 13.3.1991, s. 18).

▼B

Článek 2

Pro účely této směrnice se vhodným způsobem použijí definice uvedené v článku 2 směrnice 90/539/EHS ze dne 15. října 1990 o veterinárních předpisech pro obchod s drůbeží a násadovými vejci uvnitř Společenství a jejich dovoz ze třetích zemí ([1]).

Dále se rozumí:

a) „infikovanou drůbeží“ drůbež,

— u níž byla ve smyslu přílohy I úředně potvrzena přítomnost influenzy ptáků na základě provedení testu ve schválené laboratoři nebo

— u níž se projevily klinické příznaky nebo postmortální změny typické pro influenzu ptáků, jedná-li se o druhé nebo další ohnisko choroby;

b) „drůbeží s podezřením na infekci“ drůbež s klinickými příznaky nebo postmortálními změnami, u níž lze opodstatněně usuzovat na přítomnost influenzy ptáků, nebo drůbež, u níž byla prokázána přítomnost viru chřipky typu A, podtypu H5 nebo H7;

c) „drůbeží s podezřením na kontaminaci“ drůbež, která mohla přijít, ať už přímo či nepřímo, do styku s virem influenzy ptáků nebo s virem chřipky typu A, podtypu H5 nebo H7;

d) „příslušným orgánem“ orgán příslušný ve smyslu čl. 2 odst. 6 směrnice 90/425/EHS ([2]);

e) „úředním veterinárním lékařem“ veterinární lékař určený příslušným orgánem.

Článek 3

Členské státy zajistí, aby bylo podezření na existenci influenzy ptáků vždy povinně a neprodleně oznámeno příslušnému orgánu.

Článek 4

1. Vyskytne-li se v hospodářství drůbež s podezřením na infekci influenzou ptáků, členské státy zajistí, aby úřední veterinární lékař neprodleně zahájil úřední šetření s cílem přítomnost choroby potvrdit nebo vyvrátit; zvláště pak provádí nebo nechá provést příslušné odběry vzorků k laboratorním zkouškám.

2. Ihned po oznámení podezření na existenci influenzy ptáků uvalí příslušný orgán na dané hospodářství úřední dohled a obzvláště pak nařídí, aby

a) byl proveden soupis všech kategorií drůbeže daného hospodářství s přesným uvedením počtu mrtvých kusů, počtu kusů s klinickými příznaky a kusů, které žádné příznaky nemají, a to u každé kategorie. Soupis musí být průběžně aktualizován, aby zahrnoval počet kusů narozených a uhynulých v průběhu období podezření; údaje z tohoto soupisu je nutno aktualizovat a poskytovat na požádání s tím, že je bude možno kontrolovat při každé kontrole;

b) byla všechna drůbež z daného hospodářství přechovávána pouze v daném prostoru nebo aby jí byl vyhrazen jiný prostor tak, aby se nemohla dostat do kontaktu s jinou drůbeží;

c) byl zakázán veškerý pohyb drůbeže z daného hospodářství nebo do něj;

d) byl podřízen pravomoci příslušného orgánu

— veškerý pohyb osob, jiných zvířat a vozidel z daného hospodářství nebo do něj,

— veškerý pohyb drůbežího masa nebo mrtvé drůbeže, krmiva, materiálu, odpadu, hnoje, podestýlky, výmětů a vůbec všeho, co může přispět k přenosu influenzy ptáků;

([1]) Úř. věst. L 303, 31.10.1990, s. 6. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 91/496/EHS (Úř. věst. L 268, 24.9.1991, s. 56).

([2]) Úř. věst. L 224, 18.8.1990, s. 29. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 91/496/EHS (Úř. věst. L 268, 24.9.1991, s. 56).

▼B

e) byl zakázán vývoz vajec z daného hospodářství, ovšem s výjimkou těch, která budou převezena přímo do schváleného zařízení určeného k výrobě a/nebo zpracování vaječných výrobků podle čl. 6 odst. 1 směrnice 89/437/EHS ([1]) a která budou převážena v souladu s povolením vydaným příslušným orgánem. Toto povolení přitom musí vyhovovat požadavkům přílohy I;

f) byly zajištěny vhodné dezinfekční prostředky na vstupu do staveb, v nichž se drůbež chová, a výstupu z nich, jakož i u celého hospodářství;

g) byl proveden epizootologický průzkum podle článku 7.

3. Než budou provedena úřední opatření uvedená v odstavci 2, učiní majitel nebo držitel každého hospodářství, u nějž vzniklo podezření na chorobu, všechna vhodná opatření, aby zajistil soulad s ustanoveními odstavce 2 s výjimkou písmene g).

4. Příslušný orgán může nařídit provedení kteréhokoli z opatření uvedených v odstavci 2 také v jiných hospodářstvích, vzniká-li u nich podezření na kontaminaci vzhledem k jejich umístění, rozmístění nebo kontaktům s hospodářstvím, u kterého existuje podezření na chorobu.

5. Opatření uvedená v odstavcích 1 a 2 lze zrušit teprve tehdy, když úřední veterinární lékař vyvrátí podezření na influenzu ptáků.

Článek 5

1. Jakmile dojde k úřednímu potvrzení přítomnosti influenzy ptáků v určitém hospodářství, zajistí členské státy, aby příslušný orgán, kromě opatření uvedených v čl. 4 odst. 2, nařídil:

a) neprodlené utracení veškeré drůbeže z daného hospodářství na místě. Mrtvá nebo usmrcená drůbež a všechna vejce musejí být zlikvidována. Tyto činnosti je přitom nutno provádět tak, aby se riziko rozšíření choroby snížilo na minimum;

b) likvidaci nebo náležité ošetření všech materiálů nebo odpadu, například krmiva, podestýlky a hnoje, u nichž existuje podezření na kontaminaci. Toto ošetření, provedené podle pokynů úředního veterinárního lékaře, musí vést ke zničení případně se vyskytujícího viru influenzy ptáků;

c) vyhledání, nakolik je možné, a likvidaci drůbežího masa z daného hospodářství pocházejícího z drůbeže utracené v předpokládaném inkubačním období choroby;

d) vyhledání a likvidaci násadových vajec, která již hospodářství opustila, snesených v předpokládaném inkubačním období choroby, přičemž drůbež již z těchto vajec vylíhnutá musí být podrobena úřednímu dohledu; dále vyhledání, nakolik je možné, a likvidaci konzumních vajec, která již hospodářství opustila, snesených v předpokládaném inkubačním období choroby, pokud předtím nebyla náležitě dezinfikována;

e) po provedení kroků uvedených v písmenech a) a b) očistu a dezinfekci staveb k chovu drůbeže, jejich nejbližšího okolí, přepravních vozidel a veškerého zařízení, který by mohlo být kontaminováno, v souladu s článkem 11;

f) aby po provedení kroků uvedených v písmenu e) byla dodržena zdravotní lhůta nejméně 21 dní před znovuzavedením drůbeže do hospodářství;

g) epizootologický průzkum podle článku 7.

2. Příslušný orgán může rozšířit opatření uvedená v odstavci 1 i na sousední hospodářství, vznikne-li u nich podezření na případnou kontaminaci vzhledem k jejich umístění, rozmístění nebo stykům s hospodářstvím, v němž byla existence choroby potvrzena.

([1]) Úř. věst. L 212, 22.7.1989, s. 87. Směrnice pozměněná směrnicí 89/662/EHS (Úř. věst. L 395, 30.12.1989, s. 13).

▼B

Článek 6

U hospodářství, která čítají dva či více rozdílných chovů, může příslušný orgán na základě kritérií stanovených Komisí postupem podle článku 21 udělit výjimku z požadavků uvedených v čl. 5 odst. 1 pro zdravé chovy infikovaného hospodářství, pokud úřední veterinární lékař potvrdí, že provedené kroky vedly k naprostému oddělení staveb k chovu drůbeže, ošetřování a krmení, aby se virus nemohl rozšířit z jednoho chovu na druhý.

Článek 7

1. Epizootologický průzkum se týká:

— délky období, kdy se influenza ptáků v daném drůbežářském hospodářství mohla vyskytovat,

— možného původu influenzy ptáků v hospodářství a zjištění dalších hospodářství, kde se chová drůbež a které mohly být z tohoto zdroje infikovány nebo kontaminovány,

— pohybu osob, drůbeže nebo jiných zvířat, vozidel, vajec, masa, mrtvé drůbeže a veškerých nástrojů a látek, u nichž existuje podezření, že mohly přenést virus influenzy ptáků z daného hospodářství nebo do něj.

2. K celkové koordinaci všech opatření nezbytných k co nejrychlejší úplné likvidaci influenzy ptáků a k provedení epizootologického průzkumu se vytvoří krizové centrum.

Obecná pravidla pro vnitrostátní krizová centra i krizové centrum Společenství přijme kvalifikovanou většinou Rada na návrh Komise.

Článek 8

1. Má-li úřední veterinární lékař důvodné podezření, že drůbež z některého hospodářství mohla být kontaminována v důsledku pohybu osob, zvířat, vozidel nebo jakýmkoli jiným způsobem, je na tato hospodářství uvalen úřední dohled podle odstavce 2.

2. Účelem úředního dohledu je okamžitě odhalovat podezření na influenzu ptáků, provést soupis drůbeže, sledovat její pohyb a případně učinit opatření uvedená v odstavci 3.

3. Byl-li na určité drůbežářské hospodářství uvalen úřední dohled v souladu s odstavci 1 a 2, zakáže příslušný orgán vývoz drůbeže z hospodářství, s výjimkou přímého úředně kontrolovaného odvozu na jatka za účelem bezprostřední porážky. Před udělením tohoto povolení je úřední veterinární lékař povinen provést klinickou zkoušku drůbeže, která vyloučí přítomnost influenzy ptáků v hospodářství. Omezení pohybu stanovené v tomto článku platí po dvacet jeden den od posledního dne možné kontaminace; vždy však musí platit nejméně po dobu sedmi dnů.

4. Dojde-li příslušný orgán k závěru, že to podmínky umožňují, omezí opatření uvedená v tomto článku jen na část hospodářství a drůbež, která v ní přebývá, pokud tato drůbež byla přechovávána, ošetřována a krmena zcela odděleně různými ošetřovateli.

Článek 9

1. Jakmile je diagnóza influenzy ptáků úředně potvrzena, zajistí členské státy, aby příslušný orgán vyhradil v okruhu infikovaného drůbežářského hospodářství ochranné pásmo o poloměru nejméně tří kilometrů, které je součástí pásma dozoru o poloměru nejméně deseti kilometrů. Vyhrazení těchto pásem musí přihlédnout k zeměpisným, správním, ekologickým a epizootickým faktorům spojeným s influenzou ptáků a ke kontrolní struktuře.

2. Opatření zavedená v ochranném pásmu zahrnují:

a) určení všech drůbežářských hospodářství uvnitř pásma;

▼B

b) pravidelné kontroly všech drůbežářských hospodářství, klinické zkoušky této drůbeže zahrnující případně odběr vzorků za účelem provedení laboratorních testů; vedení evidence kontrolních návštěv a nálezů;

c) přechovávání veškeré drůbeže v chovných prostorách nebo na jakémkoli jiném místě umožňujícím jejich izolaci;

d) použití vhodných dezinfekčních prostředků na vstupu a výstupu z hospodářství;

e) kontrola pohybu osob přicházejících do styku s živou i mrtvou drůbeží a s vejci, jakož i kontrola vozidel používaných k přepravě živé i mrtvé drůbeže a vajec uvnitř pásma; přeprava drůbeže je obecně zakázána, s výjimkou tranzitu po velkých silničních nebo železničních komunikacích;

f) zákaz vývozu drůbeže a násadových vajec z hospodářství, v němž se nacházejí, pokud příslušný orgán neschválil přepravu

i) drůbeže na jatka nacházející se přednostně v infikovaném pásmu nebo, není-li to možné, na jiná příslušným orgánem určená jatka mimo toto pásmo za účelem její okamžité porážky. Maso pocházející z této drůbeže musí nést speciální označení zdravotní nezávadnosti podle čl. 5 odst. 1 směrnice 91/494/EHS ([1]);

ii) jednodenních kuřat nebo kuřic připravených ke snášce do hospodářství nacházejícího se uvnitř pásma dozoru, v němž se nenachází žádná další drůbež. Na toto hospodářství musí být uvalen úřední dohled podle čl. 8 odst. 2;

iii) násadových vajec do líhně určené příslušným orgánem, přičemž vejce a jejich obaly musejí být před zahájením přepravy náležitě dezinfikovány. Přeprava uváděná v bodech i), ii) a iii) může být provedena pouze za přímého úředního dohledu. Lze ji povolit až po zdravotní kontrole hospodářství provedené úředním veterinárním lékařem. Prostředky použité k přepravě je nutno vyčistit a vydezinfikovat před i po jejich použití;

g) zákaz manipulace s použitou podestýlkou a s drůbežími výměty a zákaz jejich rozhazování bez povolení;

h) zákaz pořádání trhů a výstav a jiných akcí, při nichž dochází ke shromáždění drůbeže či ptactva.

3. Ke zrušení opatření v ochranném pásmu může dojít nejdříve dvacet jeden den po provedení předběžného vyčištění a dezinfekce infikovaného hospodářství podle článku 11. Toto ochranné pásmo však zůstává i nadále součástí pásma dozoru.

4. Opatřením zavedená v pásmu dozoru zahrnují:

a) určení všech drůbežářských hospodářství uvnitř pásma;

b) kontrola pohybu drůbeže a násadových vajec uvnitř pásma;

c) zákaz vývozu drůbeže mimo stanovené pásmo v průběhu prvních 15 dnů, s výjimkou přímého převozu na jatka určená příslušným orgánem nacházející se mimo pásmo dozoru. Maso pocházející z této drůbeže musí nést speciální označení zdravotní nezávadnosti podle čl. 5 směrnice 91/494/EHS;

d) zákaz vývozu násadových vajec mimo pásmo dozoru, s výjimkou jejich přepravy do líhní určených příslušným orgánem. Vejce a jejich obaly musejí být před zahájením přepravy náležitě dezinfikovány;

e) zákaz vývozu použité podestýlky a drůbežích výmětů mimo stanovené pásmo;

f) zákaz pořádání veletrhů, trhů a výstav a jiných akcí, při nichž dochází ke shromáždění drůbeže či jiného ptactva;

g) aniž jsou dotčena ustanovení písmen a) a b), zákaz přepravy drůbeže, s výjimkou tranzitu po velkých silničních nebo železničních komunikacích.

([1]) Úř. věst. L 268, 24.9.1991, s. 35.

▼B

5. Opatření v pásmu dozoru mohou být zrušena nejdříve třicet dní po provedení předběžného vyčištění a dezinfekce infikovaného hospodářství podle článku 11.

6. Nacházejí-li se pásma na území více členských států, spolupracují příslušné orgány těchto členských států za účelem vymezení pásem uvedených v odstavci 1. V případě nutnosti se nicméně ochranné pásmo a pásmo dozoru vymezí postupem podle článku 21.

Článek 10

Členské státy zajistí, aby

a) příslušný orgán stanovil opatření umožňující vystopovat pohyb vajec a drůbeže;

b) byl majitel nebo držitel drůbeže povinen příslušnému orgánu kdykoli na jeho žádost poskytnout informace o pohybu drůbeže a vajec z jeho hospodářství nebo do něj;

c) byla každá osoba podílející se na přepravě drůbeže a vajec a na obchodování s nimi schopna poskytnout příslušnému orgánu informace o pohybu drůbeže a vajec, na jejichž přepravě se podílela nebo které uvedla na trh, a sdělit všechny podrobnosti k této informaci.

Článek 11

Členské státy zajistí, aby

a) byly dezinfekční prostředky i jejich koncentrace před použitím úředně schváleny příslušným orgánem;

b) bylo čištění a dezinfekce prováděno za úředního dohledu podle

   i) pokynů úředního veterinárního lékaře;

   ii) postupu pro čištění a dezinfekci v infikovaném hospodářství stanoveného v příloze II.

Článek 12

Odběry vzorků a laboratorní zkoušky, které mají za úkol odhalit přítomnost viru influenzy ptáků, musejí být prováděny podle přílohy III.

Článek 13

Členské státy zajistí, aby příslušný orgán přijal všechna nezbytná opatření s cílem informovat určené osoby v ochranném pásmu a v pásmu dozoru o platných omezeních a provedl vše potřebné k tomu, aby byla tato opatření náležitým způsobem provedena.

Článek 14

1. Členské státy zajistí, aby byla v každém z členských států určena:

a) národní laboratoř s náležitým vybavením a odborným personálem, která je schopna hodnotit patogenitu izolátů chřipkového viru podle přílohy III kapitoly 7, jakož i identifikaci chřipkových virů typu A, podtypů H5 nebo H7;

b) národní laboratoř pověřená testováním činidel používaných v regionálních diagnostických laboratořích;

c) národní laboratoř nebo ústav, které budou kontrolovat, zda autorizované očkovací látky odpovídají specifikacím uvedeným v povolení k uvedení na trh.

2. Národní laboratoře uvedené v příloze IV jsou odpovědné za koordinaci diagnostických norem a metod, za použití činidel a za testování očkovacích látek.

3. Národní laboratoře uvedené v příloze IV jsou odpovědné za koordinaci diagnostických norem a metod stanovených pro každou laboratoř pro diagnostiku influenzy ptáků ve členském státě. Za tímto účelem:

a) mohou národním laboratořím dodávat diagnostická činidla;

b) kontrolují kvalitu všech diagnostických činidel užívaných v daném členském státě;

▼B

c) pravidelně organizují srovnávací testy;

d) v daném členském státě uchovávají izoláty viru influenzy ptáků pocházející z prokázaných případů v daném členském státě;

e) zajistí potvrzení pozitivních výsledků získaných v regionálních diagnostických laboratořích.

4. Národní laboratoře uvedené v příloze IV spolupracují s referenční laboratoří Společenství uvedenou v článku 15.

Článek 15

Referenční laboratoř Společenství pro influenzu ptáků je uvedena v příloze V. Aniž je dotčeno rozhodnutí 90/424/EHS a především jeho článek 28, jsou pravomoci a úkoly této laboratoře stanoveny v uvedené příloze.

Článek 16

Očkování proti influenze ptáků očkovacími látkami schválenými příslušným orgánem lze provádět pouze jako doplněk opatření prováděných při propuknutí choroby a v souladu s následujícími ustanoveními:

a) rozhodnutí zahájit očkování jako doplněk již přijatých opatření učiní Komise ve spolupráci s dotčeným členským státem postupem podle článku 21. Rozhodnutí vychází především z následujících kritérií:

— soustředění drůbeže v dotyčném pásmu,

— vlastnosti a složení použité očkovací látky,

— způsoby dohledu nad distribucí, uskladněním a použitím očkovacích látek,

— druhy a kategorie drůbeže, které by mohly nebo musejí být očkovány,

— oblasti, ve kterých očkování může nebo musí být provedeno.

Odchylně od prvního pododstavce však může rozhodnutí zahájit nouzové očkování v ohnisku choroby učinit i dotčený členský stát poté, co své rozhodnutí oznámí Komisi, přičemž nesmějí být ohroženy základní zájmy Společenství. Toto rozhodnutí neprodleně přezkoumá Stálý veterinární výbor postupem podle článku 21;

b) obdrží-li členský stát podle písmene a) povolení zahájit nouzové očkování na určité části svého území, status zbývajícího území tím není dotčen, jsou-li opatření zabraňující pohybu očkovaných zvířat účinná v období, které bude určeno postupem podle článku 21.

Článek 17

1. Každý členský stát vypracuje pohotovostní plán určující opatření, která zavede v případě výskytu influenzy ptáků.

Tento plán musí umožňovat přístup k zařízením, vybavení, personálu a ke každému jinému vhodnému materiálu nezbytnému k rychlé a účinné likvidaci ohniska choroby.

2. Kritéria, která je třeba při vypracování plánů zohlednit, jsou uvedena v příloze IV.

3. Plány vypracované podle kritérií uvedených v příloze VI budou předloženy Komisi nejpozději šest měsíců ode dne zahájení používání této směrnice.

4. Komise přezkoumá plány, určí, zda umožňují dosažení žádoucího cíle, a navrhne dotčenému členskému státu učinit jakékoli změny nezbytné zejména k zajištění kompatibility těchto plánů s plány ostatních členských států.

Komise schválí plány i s jejich případnými změnami postupem podle článku 21.

Plány mohou být následně stejným postupem změněny nebo doplněny s cílem přihlédnout k vývoji situace.

▼B

Článek 18

1. Znalci Komise mohou, je-li to nezbytné pro jednotné používání této směrnice, ve spolupráci s příslušnými orgány provádět kontroly přímo na místě. Za tímto účelem mohou kontrolou reprezentativního procenta zařízení ověřit, zda příslušné orgány kontrolují dodržování této směrnice jednotlivými zařízeními. Komise informuje o výsledku těchto kontrol členské státy.

Členský stát, na jehož území je kontrola prováděna, poskytne znalcům při plnění jejich úkolů veškerou nezbytnou pomoc.

Prováděcí pravidla k tomuto článku se stanoví postupem podle článku 21.

Článek 19

Podmínky finanční účasti Společenství na opatření související s uplatňováním této směrnice stanoví rozhodnutí 90/424/EHS.

Článek 20

Přílohy pozměňuje podle potřeby Rada kvalifikovanou většinou na návrh Komise, zejména s přihlédnutím k vývoji výzkumu a diagnostických metod.

▼M1

Článek 21

1. Komisi je nápomocen Stálý výbor pro potravinový řetězec a zdraví zvířat, zřízený článkem 58 nařízení (ES) č. 178/2002. ([1])

2. Odkazuje-li se na tento článek, použijí se články 5 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES. ([2])

Doba uvedená v čl. 5 odst. 6 rozhodnutí 1999/468/ES je tři měsíce.

3. Výbor přijme svůj jednací řád.

▼B

Článek 22

Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do 1. ledna 1993. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Přijímají-li členské státy tato ustanovení, musí v nich být učiněn odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

Článek 23

Tato směrnice je určena členským státům.

([1]) Úř. věst. L 31, 1.2.2002, s. 1.
([2]) Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.

▼B

PŘÍLOHA I

POVOLENÍ K VÝVOZU VAJEC Z DRŮBEŽÁŘSKÉHO HOSPODÁŘSTVÍ PODLÉHAJÍCÍHO PODMÍNKÁM ČL. 4 ODST. 2 PÍSM. e) TÉTO SMĚRNICE

Povolení vystavené příslušným orgánem za účelem přepravy vajec z hospodářství podezřelého z infekce influenzou ptáků, na které se vztahuje čl. 4 odst. 2 písm. e), do schváleného zařízení určeného k výrobě a zpracování vaječných výrobků podle čl. 6 odst. 1 směrnice 89/437/EHS (dále jen „určené zařízení“) musí splňovat následující podmínky:

1. vejce mohou opustit hospodářství podezřelé z infekce pouze tehdy, když
   a) vyhovují požadavkům kapitoly IV přílohy směrnice 89/437/EHS;
   b) jsou přepravována přímo z hospodářství podezřelého z infekce do určeného zařízení; každá zásilka musí být před zahájením přepravy zapečetěna úředním veterinárním lékařem příslušným pro toto hospodářství a musí zůstat zapečetěna během celé přepravy až do určeného zařízení;
2. úřední veterinární lékař příslušný pro hospodářství podezřelé z infekce informuje příslušný orgán pro určené zařízení o nadcházející přepravě vajec;
3. příslušný orgán pro určené zařízení zajistí, aby
   a) vejce uvedená v bodě 1 písm. b) zůstala izolována od ostatních vajec od obdržení přepravené zásilky až do jejich zpracování;
   b) byly vaječné skořápky pocházející z těchto vajec považovány za vysoce rizikový materiál podle čl. 2 odst. 2 směrnice 90/667/EHS ([1]) a bylo s nimi nakládáno v souladu s požadavky stanovenými v kapitole II zmíněné směrnice;
   c) obalový materiál a vozidla použitá k přepravě vajec uvedených v bodě 1 písm. b) a všechny prostory, se kterými přišla tato vejce do styku, byly vyčištěny a vydezinfikovány tak, aby byl virus influenzy ptáků zcela zlikvidován;
   d) byl úřední veterinární lékař příslušný pro hospodářství podezřelé z infekce informován o jakémkoli vývozu zpracovaných vajec.

([1]) Úř. věst. L 363, 27.12.1990, s. 51.

▼B

PŘÍLOHA II

POSTUP OČISTY A DEZINFEKCE INFIKOVANÉHO DRŮBEŽÁŘSKÉHO HOSPODÁŘSTVÍ

I. **Předběžná očista a dezinfekce**

a) Ihned po odstranění mrtvé drůbeže za účelem její likvidace musejí být části prostor, kde drůbež přebývala, a všechny části staveb, výběhy apod. kontaminované při porážce nebo inspekci *post mortem* ošetřeny dezinfekčním prostředkem schváleným k používání podle článku 11 této směrnice.

b) Všechny drůbeží tkáně a vejce, které mohly kontaminovat stavby, výběhy, nástroje apod. musejí být pečlivě shromážděny a zlikvidovány spolu s mrtvou drůbeží.

c) Použitý dezinfekční prostředek musí působit na ošetřené plochy nejméně po dobu 24 hodin.

II. **Konečná očista a dezinfekce**

a) Mastnotu a nečistoty je nutno odstranit pomocí odmašťovače a následně omýt vodou.

b) Po omytí vodou podle písmene a) je nutno použít ještě jednou dezinfekční prostředek.

c) Po sedmi dnech je nutno prostory ošetřit odmašťovačem, opláchnout studenou vodou, poté ošetřit dezinfekčním prostředkem a opět opláchnout vodou.

d) Použitou podestýlku a hnůj je třeba zpracovat metodou, která je schopna zlikvidovat virus. Musí zahrnovat jeden z následujících postupů:

i) spálení nebo ošetření parou o teplotě 70 °C;

ii) uložení do hloubky zabraňující přístupu hmyzu a divokého ptactva;

iii) shromáždění na jednom místě a humidifikace (je-li nutná k usnadnění fermentace), zakrytí za účelem zahřátí až na teplotu 20 °C, přičemž doba zakrytí musí trvat 42 dnů a musí být zamezeno přístupu hmyzu a divokého ptactva.

▼B

PŘÍLOHA III

DIAGNOSTICKÉ METODY PRO PRŮKAZ A DIFERENCIÁLNÍ DIAGNOSTIKU INFLUENZY PTÁKŮ

Níže uvedené metody izolace a charakteristiky viru influenzy ptáků jsou pouze orientační a pro diagnostiku této choroby je třeba je považovat za nezbytné minimum.

Pro účely diagnostických metod k průkazu a diferenciální diagnostice influenzy ptáků se „influenzou ptáků“ rozumí infekce drůbeže způsobená jakýmkoli chřipkovým virem typu A, která vykazuje u šestitýdenních kuřat ukazatel intravenózní patogenity vyšší než 1,2, nebo jakákoli infekce způsobená chřipkovými viry typu A, podtypů H5 nebo H7, u kterých sekvenování nukleotidů prokázalo přítomnost mnohočetných bazických aminokyselin na restrikčním místě hemaglutininu.

KAPITOLA I

Odběr vzorků a jejich zpracování

1. *Vzorky*

   Výtěry z kloak (nebo trus) nebo tracheální výtěry od nemocných ptáků; trus nebo orgánové vzorky (střevo, mozek, průdušnice, plíce, játra, slezina a další), které jsou zřetelně infikovány a pocházejí z právě uhynulých ptáků.

2. *Zpracování vzorků*

   Orgánové vzorky a tkáně uvedené v odstavci 1 mohou být shromážděny na jednom místě, ale výměty je nutno zpracovávat výlučně odděleně. Výtěry je třeba umístit do antibiotického prostředí tak, aby byly zcela ponořeny. Koprologické a orgánové vzorky musejí být homogenizovány (za pomoci uzavřeného mixeru nebo mechanicky na třecí misce se sterilním pískem) v antibiotickém prostředí tak, až se získá suspenze o 10–20 % v/o v prostředí. Suspenze dále necháme odstát asi dvě hodiny v klidu za teploty prostředí (nebo déle za teploty 4 °C), poté je centrifugací odstředíme (např. 800–1 000 × g za 10 minut).

3. *Antibiotické prostředí*

   Jednotlivé laboratoře používaly úspěšně různé typy antibiotických prostředí a národní laboratoře mohou tedy v tomto smyslu poskytnout doporučení pro danou zemi. U koprologických vzorků je třeba použít vysoké koncentrace antibiotik. Typická je kombinace 10 000 jednotek/ml penicilinu, 10 mg/ml streptomycinu, 0,25 mg/ml gentamycinu a 5 000 jednotek/ml mykostatinu ve fosfátovém pufru (PBS). Pro tkáně a tracheální výtěry mohou být hodnoty až pětkrát nižší. Za účelem kontroly chlamydií lze přidat 50 mg/ml oxytetracyklinu. Při vytváření prostředí je nezbytně nutné, aby byla po přidání antibiotik provedena kontrola pH a jeho hodnota případně upravena tak, aby dosahovala pH 7,0–7,4.

KAPITOLA 2

Izolace viru

Izolace viru z kuřecích zárodků

0,1–0,2 ml odstředěného supernatantu se inokuluje do alantoidní dutiny nejméně čtyř kuřecích zárodků inkubovaných 8 až 10 dnů. V ideálním případě by měla vejce pocházet z hejna, kde nebyly detekovány specifické patogeny. Pokud to však není možné, připouští se použití vajec z hejna, u kterého bylo potvrzeno, že neobsahuje protilátky viru influenzy ptáků. Inokulované zárodky se uchovávají za teploty 37 °C a denně pozorují. Postupně je třeba všechna vejce s mrtvými a umírajícími zárodky nebo vejce, která zbyla po šesti dnech od inokulace, ochladit na 4 °C a v alantoidní/amniotické tekutině zjišťovat přítomnost hemaglutininů. Nedošlo-li k hemaglutinaci, celý postup se opakuje, ovšem tentokrát se jako inokulát použije alantoidní/amniotická tekutina neředěná.

Jestliže k hemaglutinaci došlo, je třeba kultivací vyloučit přítomnost bakterií. Jeli zjištěna přítomnost bakterií, připouští se přefiltrování tekutin přes filtr s membránou 450 nm, poté se přidá antibiotický komplement a provede se inokulace kuřecích zárodků výše uvedeným postupem.

▼B

KAPITOLA 3

Diferenciální diagnostika

1. *Předběžná diferenciace*

Vzhledem k tomu, že je třeba co nejrychleji zavést opatření pro tlumení influenzy ptáků s cílem zamezit dalšímu šíření viru, každá regionální laboratoř by měla být schopna kromě viru newcastleské choroby identifikovat i každý izolovaný virus vyvolávající hemaglutinaci jako chřipkový virus podtypů H5 nebo H7. Hemaglutinující tekutiny by měly být využívány při testu na hemaglutinaci podle popisu v kapitolách 5 a 6. Pozitivní inhibice, tj. 2^4 a více, s pomocí specifických polyklonálních antisér podtypu H5 a H7 u chřipky typu A o titru nejméně 2^9 může sloužit k předběžné identifikaci viru, aby mohla být zavedena dočasná opatření na tlumení.

2. *Průkaz viru*

Vzhledem k tomu, že u chřipkových virů existuje třináct podtypů hemaglutininu a devět podtypů neuraminidázy, přičemž každý z těchto podtypů vykazuje ještě různé variace, není možné ani hospodářsky výhodné, aby každá národní laboratoř uchovávala antiséra, která by umožňovala kompletní antigenní charakteristiku chřipkových izolátů. Každá laboratoř by však měla být schopna:

i) potvrdit, že daný izolát je chřipkovým virem typu A, pomocí dvojitého imunodifúzního testu a detekovat tak seskupení antigenů postupem podle kapitoly 9 (považuje-li to za vhodnější, může národní laboratoř k detekci antigenních seskupení použít imunofluorescenční test nebo test ELISA);

ii) určit, zda izolát patří k podtypu H5 nebo H7;

iii) provést test stanovující ukazatel intravenózní patogenity u šestitýdenních kuřat postupem podle kapitoly 7. Ukazatelé intravenózní patogenity vyšší než 1,2 ukazují na přítomnost viru a vyžadují zavedení všech opatření na tlumení (bylo by užitečné, kdyby národní laboratoře prováděly rovněž testy určující schopnost izolátu vytvářet plaky v buněčných kulturách tak, jak je uvedeno v kapitole 8).

Národní laboratoře by měly neprodleně poskytnout všechny izoláty influenzy ptáků a izoláty podtypů H5 nebo H7 referenční laboratoři Společenství, kde bude provedena kompletní charakteristika.

3. *Další typizace a charakteristika izolátů*

Referenční laboratoři Společenství měly národní laboratoře poskytnout všechny viry vyvolávající hemaglutinaci, aby mohlo být provedeno doplňující antigenní a genetické zkoumání, které by vedlo k lepšímu pochopení epizootologie choroby/chorob ve Společenství, vždy v rámci pravomocí a úloh referenční laboratoře Společenství.

Referenční laboratoř Společenství se nad rámec těchto úloh zabývá i kompletní antigenní typizací všech chřipkových virů, které jí budou poskytnuty. Pokud jde o viry H5 a H7, jejichž ukazatel intravenózní patogenity je nižší než 1,2, i u nich by mělo být provedeno sekvenování nukleotidů genu hemaglutininu a určena přítomnost mnohočetných bazických aminokyselin v restrikčním místě hemaglutininu. U virů, které vykazují přítomnost mnohočetných bazických aminokyselin v restrikčním místě hemaglutininu, ale zároveň vykazujících nízký ukazatel patogenity, je třeba opatření pro tlumení influenzy ptáků zavést v plném rozsahu.

KAPITOLA 4

Sérologické testy na množství protilátek viru influenzy ptáků

1. U programů k likvidaci viru, kdy je znám podtyp H viru způsobujícího chorobu nebo kdy je jako antigen používán homologický virus, lze provádět sérologickou kontrolu postupem podle kapitol 5 a 6 a prokázat tak infekci prostřednictvím inhibičních testů hemaglutinace.

Není-li podtyp hemaglutininu znám, lze infekci chřipkovým virem A prokázat detekcí protilátek, které působí na specifické antigeny skupiny.

Za těmito účely se provádí dvojitý imunodifúzní test (popis viz kapitola 9) nebo test ELISA (jednou z jeho nevýhod je specificita hostitele — závisí totiž na detekci hostitelských imunoglobulinů). Vodní ptactvo vykazuje na imunodifúzní testy jen zřídkakdy pozitivní výsledky a s výjimkou případů, kdy je podtyp znám, bude pravděpodobně možné zkoumat tyto ptáky pouze za účelem detekce přítomnosti protilátek u podtypů H5 a H7.

▼B

2. a) *Vzorky*

Odběr krevních vzorků se provádí od všech ptáků u hejn o méně než dvaceti ptácích a u větších hejn od dvaceti ptáků (pak existuje 99 % pravděpodobnost, že bude získáno alespoň jedno pozitivní sérum, je-li alespoň 25 % ptáků z hejna pozitivních, a to bez ohledu na velikost hejna). Při provádění tohoto testu se nechá krev za účelem získání séra vysrážet.

b) *Detekce protilátek*

Měla by se určit schopnost jednotlivých vzorků séra inhibovat hemaglutinující antigen chřipkového viru při provádění standardních inhibičních testů hemaglutinace popsaných v kapitole 6.

V otázce, zda je při inhibičním testu hemaglutinace vhodné používat 4 nebo 8 hemaglutinačních jednotek, se názory rozcházejí. Obě řešení se zdají být možná a rozhodnutí se ponechává na uvážení národních laboratoří.

V každém případě však užitý antigen ovlivní určování pozitivity séra: u 4 hemaglutinačních jednotek se za pozitivní považuje každé sérum o titru rovném nebo vyšším než 2^4, u 8 hemaglutinačních jednotek pak každé sérum s titrem rovným nebo vyšším než 2^3.

KAPITOLA 5

Hemaglutinační test (HA)

Činidla

1. Izotonický fosfátový pufr (0,05M) s pH mezi 7–7,4.
2. Erytrocyty nejméně od tří různých kuřat bez patogenů (nejsou-li k dispozici, odběr krve od pravidelně prohlížených ptáků, u nichž byla určena nepřítomnost protilátek na virus influenzy ptáků) se umístí do stejného objemu Alseverova roztoku. Krvinky před použitím třikrát propláchnout v pufru. Pro další test se doporučuje 1 % suspenze (hodnota hematokritu) v FP.
3. Referenční laboratoř Společenství dodá nebo doporučí jako standardní antigeny viry H5 a H7 s malou virulencí.

Postup

1. Do každé jamky plastikové mikroplakové destičky (se dnem ve tvaru V) se odměří 0,025 ml FP.
2. Odměří se 0,025 ml virové suspenze, tj. alantoidní tekutiny, do první jamky.
3. Použije se mikrotitrovací rozřeďovač k vytvoření polovičních zředění viru (od 1:2 do 1:4 096) do jednotlivých jamek destičky.
4. Přidá se dalších 0,025 ml FP do každé jamky.
5. Přidá se 0,025 ml 1 % suspenze erytrocytů do každé jamky.
6. Za jemného protřepávání se promíchá a nechá odstát o teplotě 4 °C.
7. Po dokončení sedimentace, tj. o 30 až 40 minut později, se provede odečet plak. Při odečítání je nutno destičky naklonit, aby bylo možno pozorovat přítomnost či nepřítomnost toku erytrocytů v podobě kapének. Obsah jamek nevykazujících hemaglutinaci by měl protékat stejnou rychlostí jako obsah jamek obsahujících kontrolní krvinky bez viru.
8. HA titr odpovídá nejvyššímu ředění způsobujícímu aglutinaci erytrocytů. Tento roztok může být považován za roztok obsahující jednu hemaglutinující jednotku. Přesnější metoda pro určení HA titru spočívá v provádění testů HA na virech pocházejících z kompletní sady původního ředění typu 1:3, 1:4, 1:5, 1:6 atd. Tato metoda se doporučuje při přesné přípravě antigenu pro inhibiční testy hemaglutinace (kapitola 6).

KAPITOLA 6

Hemaglutinačně inhibiční test (HIT)

Činidla

1. Fosfátový pufr (FP).
2. Alantoidní tekutina obsahující virus rozředěná v FP a obsahující 4 nebo 8 hemaglutinačních jednotek na 0,025 ml.
3. Kuřecí erytrocyty v 1 % suspenzi.
4. Kontrolní negativní kuřecí sérum.
5. Kontrolní pozitivní sérum.

▼B

Metoda

1. Do každé jamky plastikové mikroplakové destičky (se dnem ve tvaru V) se odměří 0,025 ml FP.

2. Do první jamky destičky se odměří 0,025 ml séra.

3. Použít mikrotitrovací rozřeďovač a k vytvoření polovičních zředění séra do jednotlivých jamek destičky.

4. Přidá se 0,025 ml alantoidní rozředěné tekutiny obsahující 4 nebo 8 hemaglutinačních jednotek.

5. Za jemného protřepávání se promíchá a nechá odstát při teplotě 4 °C nejméně po dobu 60 minut nebo při teplotě prostředí nejméně po dobu 30 minut.

6. Do každé jamky se přidá 0,025 ml erytrocytů v 1 % suspenzi.

7. Za jemného protřepávání se promíchá a nechá odstát při teplotě 4 °C.

8. Po dokončení sedimentace kontrolních krvinek, o 30 až 40 minut později, se provede odečet plak. Při odečítání je nutno destičku naklonit, aby bylo možno pozorovat přítomnost či nepřítomnost toku kapének erytrocytů, který má stejnou rychlost jako tok obsahu kontrolních jamek s erytrocyty (0,025 ml) a samotný FP (0,05 ml).

9. HI titr odpovídá nejvyššímu ředění antiséra způsobujícího úplnou inhibici 4 až 8 jednotek viru (titrace HA za účelem potvrzení přítomnosti požadovaného počtu hemaglutinujících jednotek musí být součástí každého testu HIT).

10. Správnost výsledků závisí na získání titru nižšího než 2^3 pro 4 hemaglutinující jednotky nebo 2^2 pro 8 hemaglutinujících jednotek u negativního kontrolního séra a titru o lehce vyšším nebo nižším ředění, než je známý titr pozitivního kontrolního séra.

KAPITOLA 7

Ukazatel intravenózní patogenity (IVPI)

1. Ve sterilním solném roztoku se rozředí infikovaná alantoidní tekutina v poměru 10^{-1}. Alantoidní tekutina by měla pocházet z největšího ředění, v němž je ještě virus prokazatelný, přednostně z původní izolace bez předběžného výběru.

2. 0,1 ml virové suspenze se intravenózně vstříkne deseti šestitýdenním kuřatům (použitá kuřata nesmějí obsahovat specifické patogeny).

3. Pokusná kuřata se kontrolují ve 24 hodinových intervalech po deset dnů.

4. Při každé kontrole se každému kuřeti přiřadí jeden z následujících ukazatelů: 0 = normální, 1 = nemocné, 2 = vážně nemocné a 3 = mrtvé.

5. Výsledky se zaznamenají a vypočte se ukazatel podle níže uvedeného vzoru:

Klinické příznaky	Den po inokulaci										Celkový stav
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	
Normální	10	2	0	0	0	0	0	0	0	0	12 × 0 = 0
Nemocné	0	4	2	0	0	0	0	0	0	0	6 × 1 = 6
Vážně nemocné (*)	0	2	2	2	0	0	0	0	0	0	6 × 2 = 12
Mrtvé	0	2	6	8	10	10	10	10	10	10	76 × 3 = 228
											Celkem = 246

$$\text{Ukazatel} = \text{průměrný výsledek na pokusné kuře ana jedno pozorování} = \frac{246}{100} = 2{,}46$$

(*) Toto klinické hodnocení musí být subjektivní, ale zpravidla by mělo u kuřat jít o kombinaci následujících příznaků: respirační obtíže, zemdlenost, průjem, kyanóza exponované pokožky nebo laloků, otok přední části hlavy a/nebo hlavy, nervové obtíže.

▼B

KAPITOLA 8

Vyhodnocení schopnosti vytvářet plaky

1. Obecně je nejvýhodnější použít sadu virových suspenzí tak, aby se na destičce vytvořil optimální počet plak. Desetinásobné ředění až 10^{-1} v FP by mělo být dostatečné.

2. V Petriho miskách o průměru 5 cm se z buněk kuřecího zárodku připraví jednovrstevná kultura nebo vhodná buněčná linie (např. Madin-Darby bovine kidney).

3. Přidá se 0,2 ml od každé virové suspenze do každé ze dvou Petriho misek a nechá se odstát po dobu 30 minut, aby mohlo dojít k absorpci viru.

4. Po trojím propláchnutím v FP jsou infikované buňky potaženy vhodným prostředím obsahujícím agar s 1 % h/o a případně 0,01 mg/ml trypsinu. Je důležité, aby se do imerzního prostředí nepřidávalo žádné sérum.

5. Po 72 hodinách inkubace při teplotě 37 °C by měly vzniknout plaky o dostatečné velikosti. Pro lepší pozorování se odstraní agarový povlak a kultura daného kmene se obarví krystalickou violetí (0,5 % h/o) v 25 % h/o ethanolu.

6. Všechny viry musejí vykazovat světlé plaky, pokud byly inkubovány do prostředí obsahující trypsin. Jestliže krycí prostředí trypsin neobsahují, plaky budou vytvářet pouze viry virulentní pro drůbež.

KAPITOLA 9

Dvojitý imunodifúzní test

Při prokazování přítomnosti chřipkového viru typu A se upřednostňuje metoda, která dokazuje, že nukleokapsida nebo antigeny matrice jsou společné všem chřipkovým virům typu A. Tato metoda se obecně užívá při dvojitých imunodifúzních testech, při kterých se využívají koncentrované virové suspenze nebo vzorky z infikovaných chorioalantoidních membrán.

Koncentrované virové suspenze lze získat jednoduchým vysokoobrátkovým odstředěním infikované alantoidní tekutiny, které vyvolá rupturu viru a uvolnění vnitřní nukleokapsidy a matričních antigenů, nebo ošetřením detergentem na bázi sarkosinátu-lauroylu sodíku. Také je možno precipitovat kyselinou tak, že se do infikované alantoidní tekutiny přidá 1 N HCl. Vytvoří se pH v rozmezí 3,5-4,0 a poté se provede ochlazení při teplotě 0 °C nejméně po dobu jedné hodiny a následně slabé odstředění o rychlosti 1 000 g po dobu deseti minut. Vzniklý surnatant je možno vyhodit a z precipitátu obsahujího virus se vytvoří suspenze v minimálním objemu pufrového roztoku sarkosyl-glycinu (1 % sarkosinátu-lauroylu sodíku s pH 9,0 s 0,5 M glycinu). Takovéto roztoky obsahují zároveň nukleokapsidy i antigeny matrice.

Beard (1970) popisuje přípravu antigenu s hojným počtem nukleokapsid z chorioalantoidních membrán infikovaných vajec. Nejprve se z infikovaných vajec odstraní chorioalantoidní membrány pozitivní na hemaglutinin, dále se rozdrtí a homogenizují, poté třikrát zmrazí a rozmrazí a nakonec odstřeďují při otáčkách 1 000 g po dobu deseti minut. Vzniklá granule se vyhodí a surnatant se ošetří pomocí 0,1 % formolu, aby mohl být použit jako antigen.

Každý z těchto dvou antigenů může být použit při testu dvojité imunodifúze, při kterém se použije 1 % gelového média obsahujících 8,0 % chloridu sodného získaných z 0,1 M FP o pH 7,2. Chřipkový virus typu A se prokazuje utvářením precipitačních čar, které se vytvářejí z testovaného antigenu a známého pozitivního antigenu potvrzeného proti pozitivnímu antiséru, které se spojují a vytvářejí tak identifikační linie.

▼B

PŘÍLOHA IV

SEZNAM NÁRODNÍCH LABORATOŘÍ PRO INFLUENZU PTÁKŮ

Belgie	Institut national de recherches vétérinaires, Groeselenberg 99, B-1180 Bruxelles
Dánsko	National Veterinary Laboratory, Poultry Disease Division, Hangovej 2, DK-8200 Aarhus N
Německo	Institut für Kleintierzucht der Bundesforschungsanstalt für Landwirtschaft, Braunschweig-Völkenrode, Postfach 280, D-3100 Celle
Francie	Centre national d'études vétérinaires et alimentaires — Laboratoire central de recherches avicoles et porcines, BP 53, F-22440 Ploufragan
Řecko	Ινστιτούτο Λοιμωδών και Παρασιτικών Νοσημάτων 66, 26ης Οκτωβρίου, GR-54627 Θεσσαλονίκη Institut des maladies infectieuses et parasitaires 66, rue du 26 octobrem, GR-54627 Thessaloniki
Irsko	Veterinary Research Laboratory, Abbotstown, Castleknock, IRL-Dublin 15
Itálie	Istituto Patologie Aviaire, Facolta di Medicina Veterinaria, Universita di Napoli, via Aniezzo, Falcone 394, I-80127 Napoli F Delpino 1
Lucembursko	Institut national de recherches vétérinaires, Groeselenberg 99, B-1180 Bruxelles
Nizozemsko	Centraal Diergeneeskundig Instituut, Vestiging Virologie, Hourtibweg 39, NL-8221 RA Lelystad
Portugalsko	Laboratório Nacional de Investigaçao Veterinária (LNIV), Estrada de Benfica 701, P-1500 Lisboa
Španělsko	Laboratorio Nacional de Sanidad y Producción Animal de Barcelona, Zona Franca Circunvalación-Tramo 6, Esquina Calle 3, Barcelona
Spojené království	Central Veterinary Laboratory, New Haw, Weybridge, GB-Surrey KT15 3NB
▼A1	
Rakousko	Bundesanstalt für Virusseuchenbekämpfung bei Haustieren, Wien-Hetzendorf
Finsko	Eläinlääkintä- ja elintarvikelaitos, Helsinki/Anstalten för veterinärmedicin och livsmedel, Helsingfors
Švédsko	Statens veterinärmedicinska anstalt, Uppsala
▼A2	
Česká republika	Státní veterinární ústav Praha, Sídlištní 24/136, 165 03 Praha 6
Estonsko	Veterinaar- ja Toidulaboratoorium, Väike-Paala 3, 11415 Tallinn
Kypr	Εργαστήριο Αναφοράς για τις Ασθένειες των Ζώων, Κτηνιατρικές Υπηρεσίες, 1417 Λευκωσία(National Reference Laboratory for Animal Health, Veterinary Services, CY-1417 Nicosia)
Lotyšsko	Valsts veterinārmedicīnas diagnostikas centrs, Lejupes iela 3, LV-1076 Rīga
Litva	Nacionalinė veterinarijos laboratorija, J. Kairiūkščio g. 10, LT-2021 Vilnius
Maďarsko	Országos Állategészségügyi Intézet (OÁI), Pf. 2., Tábornok u. 2., H-1581 Budapest
Malta	Istituto Zooprofilatico Sperimentale delle Venezie, Padua, Italia

▼A2

Polsko	Laboratorium Zakładu Chorób Drobiu Państwowego Instytutu Weterynaryjnego, Al. Partyzantów 57, PL-24-100 Puławy
Slovinsko	Nacionalni veterinarski inštitut, Gerbičeva 60, SI-1000 Ljubljana
Slovensko	Štátny veterinárny ústav, Pod dráhami 918, SK-96086 Zvolen

▼B

PŘÍLOHA V

REFERENČNÍ LABORATOŘ SPOLEČENSTVÍ PRO INFLUENZU PTÁKŮ

Sídlo:

Central Veterinary Laboratory,
New Haw,
UK-Weybridge,
GB-Surrey KT 15 3NB,
Spojené království

Referenční laboratoř Společenství pro influenzu ptáků má následující pravomoci a úkoly:

1. koordinovat, za konzultací s Komisí, diagnostické metody používané k diagnóze influenzy ptáků v členských státech, a zejména:
   a) specifikaci, přechovávání a distribuci kmenů influenzy ptáků za účelem provádění sérologických testů a přípravy antiséra;
   b) distribuci standardních sér a dalších referenčních činidel národním referenčním laboratořím za účelem standardizace testů a činidel užívaných v jednotlivých členských státech;
   c) vytvoření a uchovávání sbírky kmenů a izolátů viru influenzy ptáků;
   d) organizaci pravidelných srovnávacích testů diagnostických postupů v rámci Společenství;
   e) shromažďování a porovnávání údajů a informací týkajících se používaných diagnostických metod a výsledků testů prováděných ve Společenství;
   f) charakteristiku izolátů viru influenzy ptáků pomocí nejmodernějších metod za účelem většího porozumění epizootologii influenzy ptáků;
   g) sledování vývoje situace v oblasti dohledu, epizootologie a prevence influenzy ptáků na celém světě;
   h) evidenci odborných posudků o viru influenzy ptáků a jiných virech za účelem umožnění rychlé diferenciální diagnostiky;
   i) získávání podrobných poznatků o přípravě a použití produktů veterinární imunologie užívaných k eradikaci a tlumení influenzy ptáků;
2. aktivně podporovat identifikaci ohnisek influenzy ptáků v členských státech pomocí zkoumání izolátů viru, které jsou jí zasílány za účelem potvrzení diagnózy, charakteristiky a epizootologických výzkumů. Laboratoř by především měla být schopna provádět analýzu sekvencí nukleotidů a určovat tak sekvence aminokyselin odečtených v restrikčním místě molekuly hemaglutininu chřipkových virů podtypu H5 a H7;
3. podporovat odborné vzdělávání a školení odborníků na laboratorní diagnostiku tak, aby byly postupně sjednocovány diagnostické techniky v rámci celého Společenství.

▼B

PŘÍLOHA VI

KRITÉRIA PRO INTERVENČNÍ PLÁN

Intervenční plány musejí zahrnovat přinejmenším:

1. vytvoření krizového centra na úrovni státu, jehož úkolem je koordinace všech nouzových opatření v daném členském státě;
2. seznam místních nouzových center vybavených přiměřeným zařízením ke koordinaci opatření ke tlumení v dané oblasti;
3. podrobné informace o personálu pověřeném prováděním nouzových opatření, o jeho kvalifikaci a příslušnosti;
4. možnost pro každé místní nouzové středisko rychle navázat styk s osobami nebo organizacemi přímo či nepřímo spojenými s ohniskem choroby;
5. zajištění vybavení a materiálů nezbytných k řádnému zavedení nouzových opatření;
6. přesné pokyny ohledně opatření, která je třeba provést v případě podezření nebo průkazu infekce či kontaminace, včetně způsobů likvidace mrtvých zvířat;
7. vzdělávací programy pro aktualizaci a rozvoj poznatků týkajících se terénních a správních postupů;
8. pro diagnostické laboratoře zajištění prohlídek mrtvé drůbeže, nezbytné kapacity pro provádění sérologických, histologických aj. rozborů a rychlé aktualizace diagnostických metod (k tomuto účelu je třeba přijmout opatření pro rychlou přepravu vzorků);
9. přesné informace o množství očkovacích látek proti influenze ptáků nezbytných pro případ, kdy by bylo nutno naléhavě zahájit nouzové očkování;
10. ustanovení k zajištění pravomocí nezbytných k provedení intervenčních plánů.